

Venstre har lenge og uten offentlig motstand kunnet fremme en kostbar symbolpolitikk som vil forbli uten merkbar virkning, og som allerede har kostet det norske samfunnet mange titalls milliarder.

Om CO2-nivået skulle synke til noe under halvparten av dagens nivå, er det fare for at all plantevekst og alt jordisk liv ville dø ut.

FOTO: NTB SCANPIX

Venstres kostbare symbolpolitikk

KRONIKK

Den 11. juli skriver Ola Elvestuen om veien til lavutslippssamfunnet. Dessverre har Venstre lenge og uten offentlig motstand kunnet fremme en kostbar symbolpolitikk som vil forbli uten merkbar virkning, og som allerede har kostet det norske samfunnet mange titalls milliarder.

Venstre har uten motforestillinger adoptert den rådende politiske klimakonsensus. Her sies at CO2 er en forurensning, at våre utslipp av CO2 vil føre til en betydelig økning av atmosfæretemperaturen, og at kloden ikke tåler en høyere temperaturstigning enn 1,5 – 2 grader over forindustriell tid. Dette er ikke vitenskapelig begrunnet.

CO2 er ingen forurensning, men en nødvendig forutsetning for livet på jorda. Verden over brukes CO2-tilskudd i drivhusene for å få bedre plantevekst. Om CO2-nivået skulle synke til noe under halvparten av dagens nivå, er det fare for at all plantevekst og alt jordisk liv ville dø ut. Det er heller intet vitenskapelig belegg for å hevde at 2 graders temperaturstigning representerer en absolutt faregrense og vil føre til irreversible og ødeleggende klimaendringer.

I store deler av tiden etter siste istid for rundt 10 000 år siden

har atmosfæretemperaturen vært høyere enn i dag og flere historiske varmeperioder er godt dokumentert. «Togradersgrensen» har vært overskredet flere ganger og dette har utelukkende vært positivt. I varmeperiodene har sivilisasjon, kultur og agrikultur blomstret. Dette er fasiten for togradersmålet.

CO2 er en drivhusgass, men effekten av CO2 alene er beskjeden. Den anerkjente eksperten professor emeritus i meteorologi Richard Lindzen ved MIT har gjennom satellitmålinger vist at «En dobling av CO2, alene, bidrar bare med ca 0,7 – 0,9 grader oppvarming». Dette er et lite omstridt faktum, og det meste av denne oppvarmingen har allerede funnet sted.

Det er uhyre lite CO2 i atmosfæren, bare 0,04 prosent, og under 5 prosent av denne gassen er menneskeskapt. Fra 1958 til i dag har utslippene økt med 419 prosent mens atmosfæreinholdet av CO2 har økt med bare 27 prosent. Utslippene gjør seg således lite gjeldende i atmosfæren. Reduksjon i utslipp reduserer heller ikke CO2-veksten i atmosfæren. I perioden 1978 til 1983 sank utslippene, men CO2 i atmosfæren steg likevel jevnt, som både før og etter denne perioden.

Når klimapanelet hevder at en dobling av CO2 i atmosfæren vil øke temperaturen med flere

grader, skyldes dette ikke egenkapene til CO2 alene, men hypoteser som er programmert inn i klimamodellene i form av usikre valg av dårlig kjente såkalte tilbakekoblingsmekanismer, som antas å skulle gi en «varmeforsterkning». Det er disse ubekreftede hypotesene som utgjør det spinkle grunnlaget i Venstres klimaoppfatning.

Vi vet at klimamodellene feiler. Siden 1980-årene har et gjennomsnitt av klimamodellene vist en temperaturtrend som er nesten tre ganger så stor som den vi har observert. Derfor kan forskerne konstatere at klimamodellene ikke er verifiserte, for modellene har aldri demonstrert at de over en klimamessig relevant periode på 10–30 år har kunnet forutsi temperaturutviklingen. Vitenskapelig sett har modellene derfor ingen utsagnskraft og er ikke egnet som grunnlag for praktisk politikk.

Prestisjetunge MIT har i sin «Energy and Climate Outlook 2015» beregnet hvilken effekt Parisavtalen vil få. Dersom alle foreslåtte kutt gjennomføres og fortsetter fram til år 2100, så vil dette resultere i bare 0,2 grader mindre oppvarming i år 2100. Andre eksperter fremlegger samsvarende resultater.

Disse minimale effektene stemmer også meget godt overens med alle erfaringsbaserte kli-

ma- og temperaturdata gjennom tusenvis av år fram til i dag. Klimapanelets temperaturscenarioer derimot, viser liten eller ingen overensstemmelse med slike data.

Overført til norske forhold betyr resultatene fra MIT at om vi fra i dag halverer våre utslipp, vil dette redusere temperaturen i 2100 med 0,0005 grader. Når vi samtidig vet at det er mer enn 2000 kullfyrte kraftverk under bygging og planlegging, vet vi med absolutt sikkerhet at uansett hva Norge gjør, uansett tiltak, vil det ikke ha noen innvirkning på globalt klima eller temperatur.

Parisavtalen gir muligheter for de enkelte land til å sette egne mål. Avtalen bør derfor håndteres på en pragmatisk måte. Skal det gjøres tiltak, er det logisk og samfunnsøkonomisk mest rasjonelt at det skjer til lavest mulig kost, f.eks. ved kvalitetssikrede kvotekjøp. Alt annet er sløsing med fellesskapets midler.

Elvestuen mener at norsk teknologiutvikling bør ligge i front og bidra til globale klimakutt. Før det bevilges penger bør det pekes på hvordan dette skal gjøres. Jeg er usikker på om Elvestuen i dag kan angi lovende områder. Karbonfangst og lagring er et område der Norge ikke bør kaste gode penger etter dårlige. Mongstadprosjektet som kostet skattebetalerne over

åtte milliarder, bør være en vekker. Vi trenger ikke denne teknologien. Vår samlede oljenæring slipper faktisk ut mindre CO2 enn ett eneste av de største kullfyrte verkene i Asia eller Amerika.

Venstres elbilsatsing er uten klimamessig betydning. Det trengs ti millioner elbiler i trafikk på norske veier for å spare inn like mye CO2 som et stort kraftverk slipper ut. Og 100 000 elbiler i Norge vil spare inn CO2 tilsvarende tre minutter, eller 0,0006 prosent, av verdens samlede utslipp. Tusendels prosent har kostet fellesskapet titalls milliarder, og teknologi og fortjeneste havner utenfor Norge.

På lang sikt skal vi selvsagt gjøre oss mer uavhengige av fossile brenslers. Men alt tyder på at vi har god tid. Og med en fornybarandel på 65,5 prosent av energibruken og 105,5 prosent av strømforsyningen ligger vi skyhøyt over alle andre land, så behovene for tiltak er reelt sett langt mindre hos oss enn de er i andre land. Med vår høye fornybarandel har vi ingen moralsk forpliktelse til å ta en symbolsk lederrolle og foreta store og uhyre kostbare kutt beviselig uten merkbar virkning.

Stein Bergmark
Fysiker og skogeier
i Tvedestrand

